

Η ΑΘΜ ΣΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ – ΣΥΝΑΞΗ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΩΝ ΤΩΝ ΠΡΕΣΒΥΓΕΝΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΩΝ & ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ ΣΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ

Το πρωί της Τετάρτης, 31ης Αυγούστου ε.ε, η Α.Θ.Μ. ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρος Β΄ αφίχθη στην Κωνσταντινούπολη μετά από πρόσκληση της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου, προκειμένου να λάβει μέρος στην Σύναξη των Πρεσβυγενών Πατριαρχών και του Αρχιεπισκόπου Κύπρου.

Στο αεροδρόμιο της Κωνσταντινούπολης τον Μακαριώτατο υποδέχθηκε ο Σεβ. Μητροπολίτης Ικονίου κ. Θεόληπτος και η Εριτ.Πρόξενος της Αιγύπτου στην Κωνσταντινούπολη κα. Wafaa Elhadidy. Το βράδυ παρεκάθησε σε δείπνο που παρέθεσε ο Οικουμενικός Πατριάρχης.

Τον Μακαριώτατο στο ταξίδι του συνοδεύουν ο Σεβ.Γέρων Μητροπολίτης Πηλουσίου κ. Καλλίνικος και ο Σεβ.Μητροπολίτης Άκκρας κ. Γεώργιος

Το πρωί της 1ης Σεπτεμβρίου ε.ε. η Α.Θ.Μ. συγχροστάτησε με την Α.Θ.Π. τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο, την Α.Θ.Μ. τον Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλο, την Α.Μ. τον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομο και τον Εκπρόσωπο της Α.Θ.Μ. του Πατριάρχη Αντιοχείας κ.κ. Ιγνατίου στην Θεία Λειτουργία που τελέστηκε στον Πατριαρχικό Ναό Αγίου Γεωργίου για την εορτή της Ινδίκτου και στην συνέχεια έλαβε μέρος στην Τελετή της Ινδίκτου όπου και συνυπέγραψε την σχετική πράξη.

Το μεσημέρι ο Μακαριώτατος παρέστη σε γεύμα που παρέθεσε ο Παναγιωτατος Οικουμενικός Πατριάρχης σε παραλιακό εστιατόριο.

Το απόγευμα η ΑΘΜ έλαβε μέρος στην επίσημη έναρξη των εργασιών της Συνάξεως των Πρεσβυγενών Πατριαρχών και του Αρχιεπισκόπου Κύπρου που έλαβε χώρα εντός του Πατριαρχικού Ναού. Κατά την εισαγωγική Του ομιλία ο Μακ.Πάπας και Πατριάρχης ανέφερε τα εξής

«Παναγιώτατε Οικουμενικέ Πατριάρχα κ.Βαρθολομαΐε, Μακαριώτατοι άγιοι Άδελφοί,

Χαρά μεγάλη και συγκίνησης βαθυτάτη πληροϊτήν καρδίαν ήμῶν έν μέσω τῆς άξιοθέου χορείας Ὑμῶν, τῶν Σεπτῶν Προκαθημένων τῶν Παλαιφάτων και Πρεσβυγενῶν Πατριαρχείων και τῆς Άγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, τῶν προσελθόντων εἰς τήν Βασιλίδα τῶν Πόλεων ἵνα, ἐπ' εὐκαιρία τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, ὑπό τήν προστασίαν τῆς Ὑπερμάχου ήμῶν Στρατηγοῦ Ὑπεραγίας Θεοτόκου και τοῦ Φωτιστοῦ και Ἐφόρου τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, διασκεφθῶμεν ἐπί τῶν κρισίμων περιστάσεων, αἵτινες ἐπηρεάζουσιν, κατά τό μᾶλλον ἢ τό ἥττον, τό ἀκαταπόνητον, ἀκατάβλητον και ἀπερίτμητον ἔργον τῆς Εὐαγγελικῆς καταρδεύσεως εἰς τās ἱστορικές κοιτίδας τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Πρός τιμήν Ὑμῶν, Παναγιώτατε, τοῦ ἀναλαβόντος τήν ἐξαίσιον πρωτοβουλίαν ταύτην, και ἀνθ' ὧν εὐεργεσιῶν ἐτύχομεν ὑφ' Ὑμᾶς, ἐπιθυμοῦμεν ὅπως προσφέρωμεν ὡς πελάργησιν τό πρόθυμον και τό εὐχερές τοῦ λόγου τούτου, ὑπομιμνησκοντες δύο σημαντικές ἐπετείους δι' Ὑμᾶς προσωπικῶς, ἀλλά και διά τήν Ὁρθοδοξίαν έν συνόλῳ.

Πεντηκονταετηρίς ὀλόκληρος συνεπληρώθη ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ ἀοίδιμος Μητροπολίτης τότε μέν Ἰμβρου και Τενέδου, μετά δέ Ἡλιουπόλεως και Θείρων και κατοπιν Γέρων Χαλκηδόνας Μελίτων, ἐχειροτόνησε Ὑμᾶς διάκονον εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ναόν τῆς Παναγίας τῆς πολυπάθου Ἰμβρου, δίδων Ὑμῖν τό ὄνομα Βαρθολομαίος, ἵνα τιμήσῃ τήν ἱεράν μνήμην τοῦ Ἰμβρίου λογίου μοναχοῦ Βαρθολομαίου τοῦ Κουτλουμουσιανοῦ.

Ἐτι δέ εἰκοσαετηρίς ὀλόκληρος συνεπληρώθη, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ Ὑμετέρα

θεοτίμητος κορυφή, διά τῆς τιμίας καί θεοκινήτου ψήφου τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Ἐκκλησίας Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ὁμοθυμῶς ἀνεδείχθη ὡς ὁ διακοσιοστός ἔβδομος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καί Οἰκουμενικός Πατριάρχης, εἰς διαδοχὴν τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου κυροῦ Δημητρίου.

Ἐνώπιον τοῦ ἐνδόξου Πατριαρχικοῦ Ὑμῶν θρόνου, τῆς θεοσκεπάστου ἀποστολικῆς τῶν εὐαγγελικῶν λειμῶνων περιφανοῦς ταύτης σκοπιᾶς, ἦν λαμπρύνετε καί κλείζετε, ὑψώνουμεν τόνον φωνῆς, συμπνιγομένης ὑπὸ τοῦ συναισθήματος τῆς συγκινήσεως, ἰχνηλατοῦντες τὸ ἐξαίσιον εἰκοσαετές Πατριαρχικόν Ὑμῶν στάδιον, ὃπερ ἀποτελεῖ πρότυπον μιμήσεως διὰ τούς καλλιεργοῦντας τὸν ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου.

Εἶναι βεβαίως ἐγχείρημα μέγα ὅπως κατορθώσῃ τις ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος διεξελεθῆναι τὸ εὖρος καί τὸ μῆκος τῆς καρποφόρου Πατριαρχικῆς δράσεως Ὑμῶν. Ὡς ἐκ τούτου περιορίζομεθα εἰς τὴν ἐπιτροχάδην διάνυσιν τῆς ἀπεράντου ἀποστάσεως τοῦ καρποβριθοῦς τούτου λειμῶνος, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀπλοῦται χρυσίζουσα ἐξ ἀκτινοβολίας ἠθικῆς καί πνευματικῆς ἡ δρᾶσις Ὑμῶν, ἀκροθιγῶς πως ἐγγίζων τὰ ἔκδηλα σημεῖα μακρᾶς περιόδου Πρωθιεραρχικῆς σταδιοδρομίας, ἅτινα ἐν ἐπεκτεινομένῳ συναθροισμῷ ἀπαρτίζουν σταθμὸν μέγαν καί ἐπίζηλον θρησκευτικῆς, ἐκκλησιαστικῆς καί κοινωνικῆς δημιουργίας.

Περιβληθεῖς κατ' ἀξίαν τὸν Πατριαρχικόν μανδύαν καί πιστεύων ὅτι τὸ Πατριαρχικόν διάδημα γέμει τοσοῦτων ἀκανθῶν καί μόχθων, ἀπεδείχθητε ἔμπειρος πηδαλιούχος καί ἀτρόμητος οἰακοστρόφος τῆς Πρωτευθύνου Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολῆς, τῆς ἐγγυητριάς τῆς ἐνότητος καί τῆς κανονικῆς εὐρρυθμίας τῆς ὑπ' οὐρανὸν Ὁρθοδοξίας, οὐδόλως ἀφιστάμενος τῶν πατρῶων παραδόσεων καί διαπρυσίως ὑπερασπιζόμενος τὴν καταλλαγὴν διὰ τῆς συνεξηγήσεως καί τῆς συμπορεύσεως.

Στοιχῶν εἰς τὸ Ἀποστολικόν παράδειγμα διὰ τῆς πνευματικῆς ἐργηγόρσεως, ἀόκνως ἐκαλλιεργήσατε τὸ πνεῦμα τοῦ εἰλικρινοῦς καί ἐν ἀγάπῃ, τοῦ ἄνευ ὀρίων ἀλλὰ μετὰ Πατερικῶν ὄρων διαλόγου μεταξὺ τῶν χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν καί ἀδιαπραγματεύτως ἐκηρύξατε εἰς τὰ πλαίσια πλήθους διεθνῶν συναντήσεων τὴν ἀδῆριτον ἀνάγκην ἀνταλλαγῆς ἀπόψεων μεταξὺ ὄλων τῶν θρησκείων ὡς ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν ἀναλήψεως κοινῶν δράσεων καί πρωτοβουλιῶν πρὸς διαμόρφωσιν τοῦ μέλλοντος τῆς ἀνθρωπότητος.

Στερρῶ τῷ βαδίσματι, μεστῶ τῷ φρονήματι καί δεδοκιμασμένη τῇ πολυπειρίᾳ ἐκ τῆς μακρᾶς διαβιώσεως εἰς τόπον ὅπου ἡ Ἐκκλησία διαπλέει σταυραναστασίμως τὴν ἀλμυρὰν θάλασσαν τῶν αἰώνων, ἐνθαρρύνετε τὴν προαγωγὴν καί τὴν ἐμβάθυνσιν τοῦ διαθρησκειακοῦ διαλόγου, ἄνευ συμβιβασμοῦ εἰς τὰς θρησκευτικὰς ἐκάστου πεποιθήσεις, ὡς ὀχήματος ὀδηγοῦντος εἰς τὴν ἀλληλογνωριμίαν καί τὴν ἄρσιν τῶν προκαταλήψεων, εἰς τὴν ἀλληλοκατανόησιν καί τὴν προσέγγισιν τῶν ἀτόμων καί τῶν λαῶν, τῶν δημιουργηθέντων ὑπὸ τοῦ ἰδίου θεοῦ καί κατοικούντων ἐν τῇ κτίσει Αὐτοῦ.

Ἀσυγκρατήτῳ ἐνεργητικότητι καί συντόνῳ δραστηριότητι, συνεβάλλατε εἰς τὴν ἐμπέδωσιν τοῦ ρόλου καί τῆς προοπτικῆς τῆς πίστεως ὡς ζωτικῆς συνισταμένης διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν συγχρόνων προβλημάτων τῆς κοινωνικῆς ἀδικίας, τῆς ἀνισορροπίας τοῦ ραγδαίως παγκοσμιοποιούμενου κόσμου, τοῦ φονταμενταλισμοῦ καί τοῦ ρατσισμοῦ, τῆς καταπατήσεως τῶν θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν, τῆς βίας καί τῶν πολεμικῶν συρράξεων ἐν ὀνόματι τῆς θρησκείας.

Ἐν ταπεινώσει καί ἀπολύτῳ ἐμπιστοσύνῃ εἰς τὴν πρόνοιαν τοῦ θεοῦ, ἐλαλήσατε ἀγαθὰ εἰς τὰς καρδίας τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς ὑπὲρ τῶν ἀδυνάτων καί τῶν ἀδικουμένων ἄνευ διακρίσεων, τειχῶν καί ἀποκλεισμῶν, καί ἀπεστείλατε μήνυμα αὐστηρόν περὶ τῆς ἀνάγκης ἐξανθρωπισμοῦ τῆς πολιτικῆς καί δημιουργίας μιᾶς κοινωνίας ἀλληλεγγύης ὡς ὑποχρέωσιν ἱεράν ἔναντι τῶν ἐπερχομένων γενεῶν.

Σκεπτομένη τῇ διανοίᾳ, αἰσθανομένη τῇ ψυχῇ καί ἀμφιλαφῇ τῇ καταρτίσει, προορατικῶς διελαλήσατε καί σιδηρᾶ θελήσει διεκυρήξατε τὴν εὐθύνην τῆς ὀρθοδόξου πνευματικότητος καί τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐν γένει ὡς μοχλοῦ ἐνθαρρύνσεως καί

έπιταχύνσεως τῶν ἀναγκαίων ἀλλαγῶν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς προστασίας τοῦ περιβάλλοντος, τῆς Δημιουργίας τοῦ Θεοῦ.

Ἀφουγκραζόμενος καὶ ἐνστερνιζόμενος τὰ μηνύματα τῶν καιρῶν, κατεστήσατε ἐναργῶς σαφές ὅτι ἡ οἰκολογικὴ κρίσις δέν εἶναι ἀντιμετωπίσιμος ἄνευ τῆς συμβολῆς ὄλων ἀνεξαίρετως τῶν ἀνθρώπων παντός θρησκευματος καὶ πάσης φυλῆς. Ἀπηυθύνετε ἐπανειλημμένως ἐκκλήσεις πρὸς τὴν διεθνήν κοινότητα, ὅπως ἀναλάβῃ γενναίας δεσμεύσεις διὰ τὴν ἀποτροπὴν τῶν δυσμενεστέρων ἐπιπτώσεων τῆς ἀλλαγῆς τοῦ κλίματος εἰς βάρος τῆς κοινῆς θεοσδότου φυσικῆς κληρονομίας.

Καίτοι κορυφαῖος δαδοῦχος τῆς Ὁρθοδοξίας, διερχόμενος τὴν ὑπ' οὐρανόν καὶ διαχέων μέχρις ἐσχάτων τὸ ἀνέσπερόν αὐτῆς φεγγοβόλημα, ἀγρύπνως ἐμεριμνήσατε, ἀδιαλείπτως ἐξηγορεύσατε καὶ χριστομιμήτως ἐνηργήσατε ὑπὲρ τῆς πολυμεροῦς προαγωγῆς τῆς προαιωνίου ἐστίας τῆς Ἐσταυρωμένης Μητρὸς Ἐκκλησίας, τῆς ἱεραῆς κιβωτοῦ τῶν τιμαλφῶν θρησκευτικῶν καὶ πολιτιστικῶν παραδόσεων τοῦ Γένους καὶ τοῦ ποιμνίου Αὐτῆς, τῆς Ὑμογενείας τῆς Πόλης.

Ὡς ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ὅστις δέν παρέχει, κατὰ τὸν Ψαλμῶδόν, “ὑπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς του, οὐδέ τοῖς βλεφάροις του νυσταγμόν καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις του”, δέν ἐφείσθητε κόπων, μόχθων καὶ ἀγῶνων οὐχὶ πρὸς διεκδίκησιν προνομίων καὶ ἰδιαιτέρας μεταχειρίσεως, ἀλλὰ πρὸς ὑπεράσπισιν δικαιωμάτων ἀπορρεόντων ἐκ τῆς προγονικῆς κληρονομιάς.

Οἱ ἀγῶνες Ὑμῶν ἐνθυμίζουσιν εἰς ἡμᾶς τὰ μεγάλα ἀναστήματα τῶν Πατριαρχῶν παρελθόντων αἰώνων, τὰ ὁποῖα εὐθαρσῶς ὠρθοῦντο ὡς ἀκροπόλεις καὶ τεῖχη ἐρυμνά, πρὸ τῶν ὁποίων ἐθραύοντο τὰ ὑπὸ τῶν ἀντιξίων πνοῶν καὶ ρευμάτων ἐγειρόμενα καὶ μυκώμενα κύματα.

Ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στεναχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν κόποις, ἐκρατήσατε τὸ Φανάρι ὀλοφώτεινον, τηλαυγίζον νυχθημερόν εἰς τὴν οἰκουμένην τὴν ἐλπίδα τῆς Ἀναστάσεως, τῆς ζωῆς καὶ τῆς αἰωνιότητος.

Ὡς παιδευόμενος καὶ μὴ θανατούμενος, ὡς λυπούμενος ἀεὶ δέ χαίρων, ὡς πτωχός πολλούς δέ πλουτίζων, ὡς μηδέν ἔχων καὶ πάντα κατέχων, ἐσυνεχίσατε ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν Πατέρων, δέν παρηκούσατε τὰς ἐπιταγὰς τοῦ ἱστορικοῦ χρέους, δέν παρεδώσατε τὴν ἐλπίδα καὶ φιλοπόνως ἠγωνίσασθε πρὸς ἀναστήλωσιν τῆς πατρογονικῆς πίστεως, τῶν ναῶν καὶ τῶν λοιπῶν σεβάσματος τοῦ Γένους, στερεᾶ τῇ πεποιθήσει ὅτι ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ οὐδέ συρρηγνύεται, οὐδέ ἐλαττοῦται συνεπεία περιορισμῶν ἀριθμητικῶν ἢ περιστάσεων καιρικῶν.

Παναγιώτατε,

Τὸ πολύμοχθον καὶ πολυσχιδές Πατριαρχικόν Ὑμῶν στάδιον κεῖται ἐκτάδην πάντων ἡμῶν καὶ τὸ τεράστιον καὶ πολλαχῶς εὐεργετικόν καὶ δημιουργικόν Ὑμῶν ἔργον ἀξυανόμενον κατὰ γεωμετρικὴν πρόδοδον ἀκμῆς, ἀναβιβάζει Ὑμᾶς εἰς ἐκκλησιαστικὴν μορφήν καὶ φυσιογνωμίαν ὑπέροχον καὶ ἀπαράμιλλον.

Ἡ Ὑμετέρα εἰκοσαετῆς ἐκκλησιαστικῆ, κοινωνικῆ καὶ καθ' ὄλου ἀνθρωπιστικῆ δρᾶσις δίδει τὸ δικαίωμα εἰς Ὑμᾶς ὅπως ἐγκουχηθῆτε – «ὁ καυχώμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθω», κατὰ τὸν Ἀπόστολον τῶν Ἑθνῶν – ὅτι ὑπήρξατε ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, ὁ ἀληθῆς πνευματικὸς Πατήρ, ὁ πραγματικὰ μετὰ πατρικῆς στοργῆς καὶ ἐνδιαφέροντος ἀποβλέψας πρὸς τοὺς πάντες καὶ τὰ πάντα.

Πρὸς Ὑμᾶς ἀφιερῶσαντες τῶν φθεγμάτων τὴν ἀπαρχὴν καὶ εἶτα τῶν ρημάτων τὴν πληθύν, πρὸς Ὑμᾶς καταθέτομεν καὶ τῶν καταληγόντων λόγων τὸ ἐπισφράγισμα. Ἐμμείνετε τῷ μεγάλῳ καὶ θεαρέστῳ ἔργῳ Ὑμῶν ἐν πίστει καὶ ὑπομονῇ, ἐν καρτερίᾳ καὶ αὐταπαρνήσει. Ἐχετε μεθ' Ὑμῶν τὴν κραταιάν ἀντίληψιν τοῦ ἄνωθεν ἐνδυναμοῦντος Ὑμῶν Θεοῦ καὶ τὴν πρόθυμον ἐπικουρίαν τοῦ ἀφωσιωμένου εἰς τὸ σεπτὸν Ὑμῶν πρόσωπον

ένζήλου ποιμνίου Ὑμῶν. Πατριαρχεύετε ἕνεκεν ἀληθείας καί πραότητος καί δικαιοσύνης. Ζῆτε ἐπί μήκιστον, ἵνα ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία ἀπολαμβάνῃ αἴγλην καί εὐκλειαν, καί τό Γένος ἀγαθωσύνην καί δόξαν.

Ἴκετεύετε δέ τόν Ὑψιστον Θεόν ὅπως ἐπιβλέπῃ ἐξ οὐρανοῦ καί καταρτίζη τήν Ἄμπελον ταύτην, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ Του καί ἐνεπιστεύθη εἰς τήν ἄγρυπνον φροντίδα ἡμῶν, τῶν διαποιμαινόντων τάς Ἀποστολικάς κοιτίδας τῆς Ὁρθοδοξίας, οἵτινες προσευχόμεθα πρός τόν Ἀρχιποίμενα Χριστόν ὅπως διαφυλάττῃ Ὑμᾶς σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καί ὀρθοτομοῦντα τόν λόγον τῆς Εὐαγγελικῆς ἀληθείας. Ἀμήν!»

Ολοκληρώνοντας την ομιλία Του ο Μακαριώτατος προσέφερε στον Οικουμενικό Πατριάρχη ένα εγκόλπιο.